

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/676/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214856
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5712214856.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné nám. 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 8C/266/2012-108 zo dňa 8. júla 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom v celom rozsahu zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť mu majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom exekučného súdu - Okresného súdu Martin v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 17Er/6163/2010. Vychádzal zo zistenia, že v dotknutej exekučnej veci rozhodol exekučný súd o žiadosti na vydanie poverenia po 4 dňoch od jej doručenia, a nie (ako tvrdí navrhovateľ) „s omeškaním“ viac ako 150 dní; konal teda v zákonnej lehote. Okresný súd tak nemal preukázané žiadne prieťahy v exekučnom konaní, t.j. nebol preukázaný nesprávny úradný postup, ktorý je jedným z predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Dodal, že rozhodovanie o existencii prieťahov v súdnom konaní nepatrí do právomoci súdu I. stupňa, pričom navrhovateľ nepreukázal, že by „štátny alebo súdny orgán“ rozhodnutím zistil existenciu prieťahov.

O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že procesne úspešnému odporcovi nepriznal ich náhradu, pretože mu účasťou v konaní žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na opätovné prejednanie. Okrem iného namietal, že nebol oboznámený s listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise, k vykonanému dokazovaniu sa nemal možnosť vyjadriť a ani navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Zároveň tvrdil, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, pričom obsah a rozsah dokazovania si bez akéhokoľvek dôvodu určil okresný súd sám.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. f/, ods. 2 O.s.p.

Ustanovenie §-u 115a O.s.p. umožňujúce súdu rozhodnúť v drobných sporoch (§ 200ea O.s.p.) bez nariadenia pojednávania bolo do procesného predpisu zaradené s cieľom zrýchliť a zefektívniť konanie rozhodovaním bez nariadenia pojednávania, za splnenia zákonom stanovených podmienok. Základom

pre rozhodnutie súdu v takomto prípade sú nespochybnené listinné dôkazy predložené účastníkmi konania, ohľadne ktorých sa nevykonáva dokazovanie v zmysle § 120 a nasl. O.s.p. a súd sa s predloženými listinami len oboznámi. Z uvedeného vyplýva, že skutkový stav môže súd ustáliť len z takto predložených listinných dôkazov a je vylúčené, aby rozhodnutie bolo založené na listine/dôkaze, ktorý účastníci nepredložili.

Z napadnutého rozsudku však vyplýva, že okresný súd „vykonal dokazovanie“ oboznámením sa s exekučným spisom tamojšieho súdu sp. zn. 17Er/6163/2010. Zo zistení vyplývajúcich (predovšetkým práve) z exekučného spisu vychádzal aj pri vydaní konečného rozhodnutia vo veci samej. Pokiaľ však súd prvého stupňa nenariadil pojednávanie, nemohol vykonať dokazovanie podľa zásad vymedzených v ustanoveniach § 120 a nasl. O.s.p. a následne pri svojom rozhodnutí nemohol ani vychádzať z obsahu exekučného spisu, ktorý nebol súčasťou listín predložených navrhovateľom; zároveň nebol ani obsahom podaní odporcu. Skutkové zistenia, z ktorých okresný súd (prioritne) vychádzal pri rozhodnutí vo veci, boli teda ustálené v nesúlade s príslušnou procesnou úpravou.

Odvolačná námietka navrhovateľa, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, je preto dôvodná. Okresný súd tým, že rozhodol bez nariadenia pojednávania, zaťažil konanie vadou, ktorá v konečnom dôsledku mala za následok odňatie možnosti (účastníkom) konať pred súdom. Vzhľadom na dotknutý (zásadný) záver sa odvolací súd konkrétnejšie nezoberal ďalšími odvolacími námietkami.

Z uvedených dôvodov krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Úlohou okresného súdu v následnom postupe v konaní bude nariadiť pojednávanie a v jeho rámci súdenú vec prejednať a rozhodnúť. Zároveň rozhodne aj o trovách (tohto) odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.